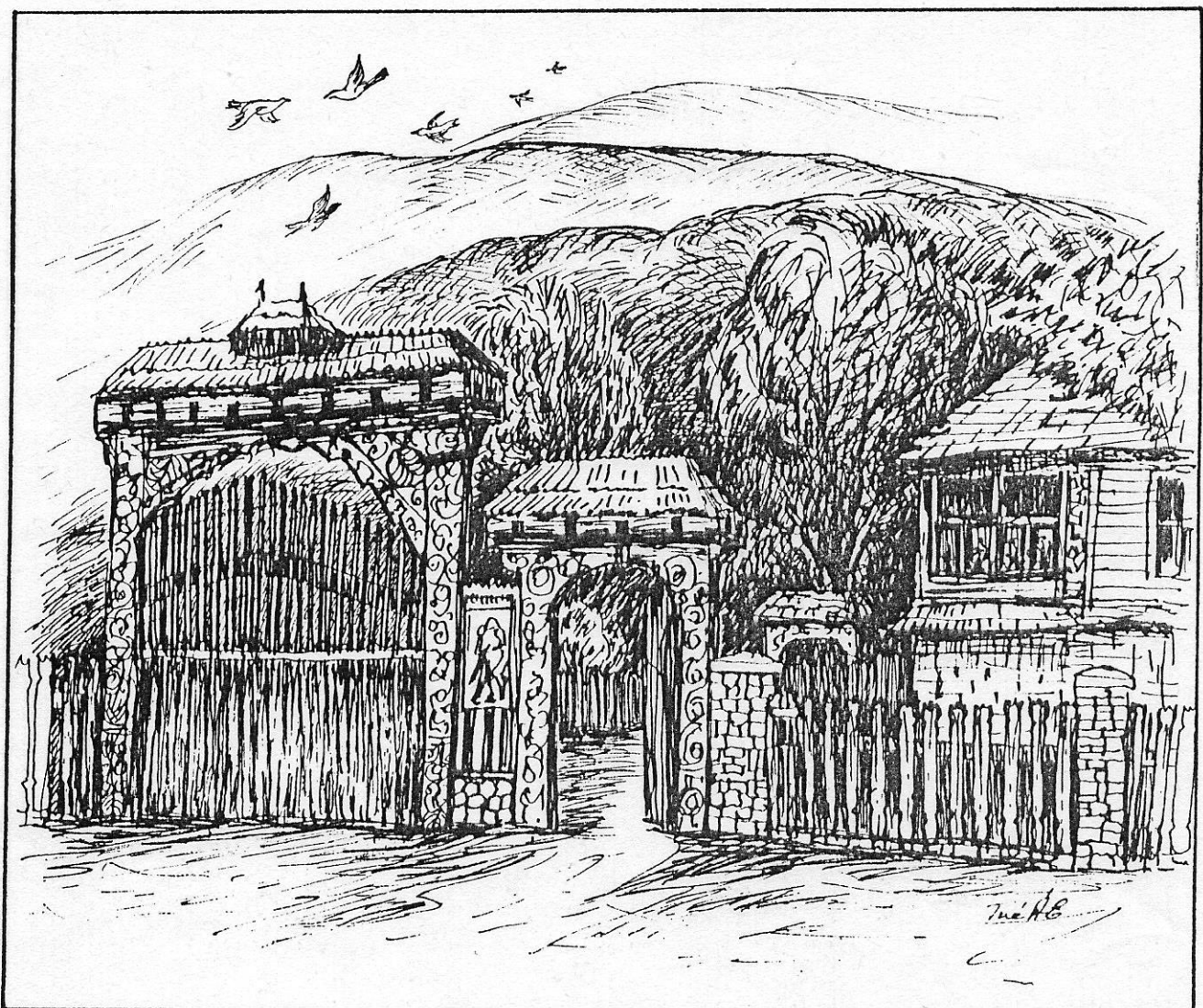
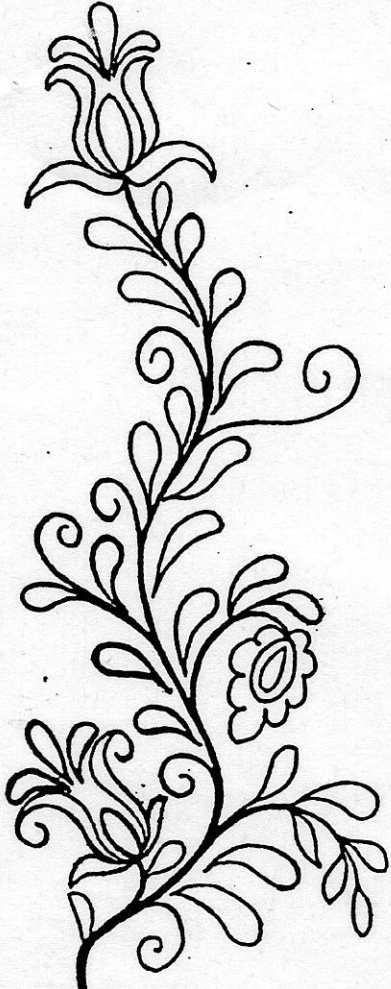

ERDÉLYBEN JÁRTUNK

KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓTÁBOR SZOVÁTA 1992

SOVOTAI

ALKOTOTABOR

Nagy szertettel fogadtam a budapesti Kondor Béla Művészeti Kör tagjait, akik Buna Konstantin festőművész vezetésével érkeztek szép vidékünkre.

Nagy öröm volt számomra a meghívás, amit már az első találkozásunkkor megkaptam, ezt boldogan el is fogadtam. Így próbáltuk közelebb hozni a két országban élő, művészetet kedvelő embereket.

A célunk egy: alkotni minél szebbet, megismerni egymást és boldogan barangolni erdők, mezők, hűs patakok mentén. A mi csodálatos erdélyi tájaink tele vannak természeti szépségekkel, nem csoda hát, ha úgy éreztem, van bőven megfesteni való téma. A Gyilkos-tó egyedülálló viztűkre, melyet a hegyek égbenyúló sziklái ölelnek körbe, különleges élményt nyújthatott azoknak, akik még sosem jártak e tájon.

Szerttem volna, ha még több helyre elmehettünk volna, de az idő rövideje ezt nem tette lehetővé számunkra. Kezdetnek azonban ez is nagyon szép volt. Remélem, azokkal akik nem bánták meg, hogy itt voltak, jövőre is találkozunk.

Boldog voltam, hogy maguk közé fogadtak és egyenlő tagként működhettem.

Ha elfogadják a meghívásom visszavárom kedves mindnyájukat és visszavárja a kedves társaságot a szovátai fenyves erdő, meg a Patakmajor tiszta vize, csendes levegője.

Addig is kívánok mindenkinek jó egészséget és alkotásokban gazdag évet.

Simonffy Joli

A marosvásárhelyi képző-
művészeti kör tagja vagyok
1984-től. Szovátán lakom.

Első nap

Kis csapatunk május 27.-én indult el Erdélyi, pontosabban szovátai képzőművészeti alkotótáborba a Havanna Közösségi Ház segítségével nyert közművelődési pályázat anyagi hozzájárulásával.

Utunkat az elmúlt esztendőben a Gömörszőlősi táborban megismert Szász László marosvásárhelyi festőművész készítette elő, akinek ezuton is köszönetet mondunk.

Kirándulásunk kalandosan indult Gara Gizikének otthon maradt a buszjegye, újat kellett váltania. Ettől függetlenül vidáman indultunk utnak és tele voltunk várakozással az elkövetkezendő 9 napot illetően.

A határon ½ óra alatt átmentünk és nemsokára a nagyváradi Szent László bazilika látványában gyönyörködhattunk, majd egy pillantást vethettünk a vadregényes Sebes Körösre. Nemsokára átkeltünk a történelmi Királyhágón és innen kezdve szinte mindenütt láthattuk az utcai árusok népművészeti remekeit. Bánfihunyad után a kincses Kolozsvár nyüzsgő forgataga, csodálatos emlékművei köszöntöttek. Rövid pihenő után folytattuk utunkat Torda, Ludas városokon keresztül, miközben egyre erősebben esett az eső. Közben az Aranyos majd később a Maros folyó kísérte utunkat kanyargón, csendesen. Mire Marosvásárhelyre érkeztünk, már zuhogott az égi áldás.

Egy hirtelen emelkedő után a szép és hatalmas város panorámájában gyönyörködhattunk. A hegyek és dombok között erdélyi kis házak, csipkés templomok, székelykapuk köszöntöttek mindenfelől bennünket. Szováta városon áthaladva értünk végre este 7 óra után Szovátafürdőre. Az eső változatlanul esett és minket senki nem várt a buszmegállóban. Vártunk,vártunk,.....vártunk, mi mást is tehetünk volna. Húsz perc múlva végre előkerültek vendéglátóink Szász Laci bácsi és egy szovátai festőművésznő Simonffy Joli.

boldogfalvi ház

Simonfi Joli
grafikája

Egy szép üdülőben levő szálláshelyünkre érve Jolika unokája várt bennünket erdélyi népviseletben és egy-egy szál geredviolával kedveskedett nekünk. A fogadtatás a 10 fok hideg ellenére meleg hangulatú volt. Az éjszakát azonban vacogva töltöttük, de kedvünket ez sem rontotta meg.

Az étkezde 174 lépcsőfoknyira volt szálláshelyünktől, így nagyon sportosan éltünk, ha a háromszori étkezési lehetőséget ki akartuk használni.

Második nap

Reggeli után irány a Nyárád patak, ahol csodálatos panoráma fogad. Az eső csepereg, de a gyönyörű táj feledtetni velünk a körülményeket. Ebéd után szinte mindannyian a patak mellett rajzolunk. Este a közeli kis kápolnába mentünk meghallgatni az áldozócsütörtöki szentmisét.

Harmadik nap

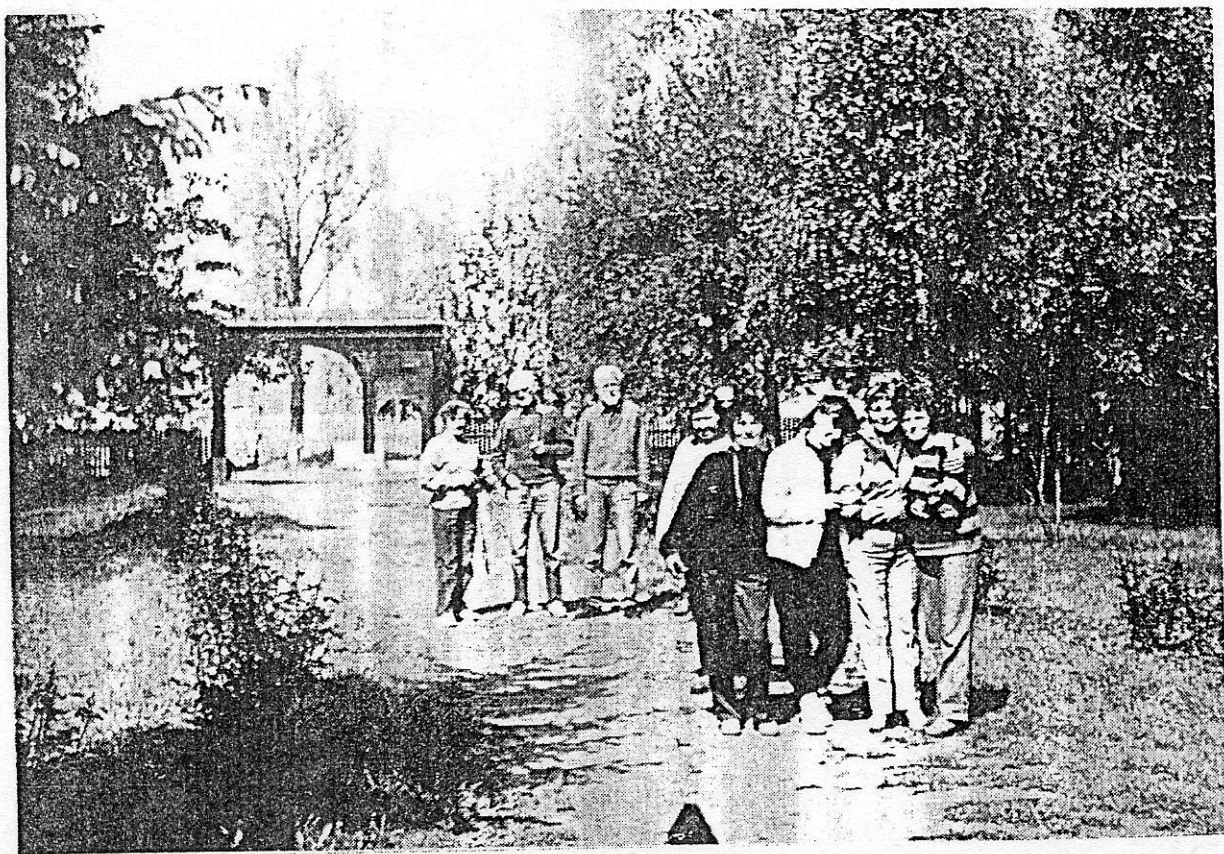
Hol esik, hol süt a nap, de azért ismerkedünk a tájjal és rajzolunk, festünk, egymás után készülnek az akvarellek, grafikák. Este Jolikánál nézzük a házi tárlatot, a sok szép erdélyi tájképet. Jólesik a kedves, meleg vendégfogadás, a forró "burján" tea a befűtött cserépkályha és a sok sütemény, meg a baráti beszélgetés.

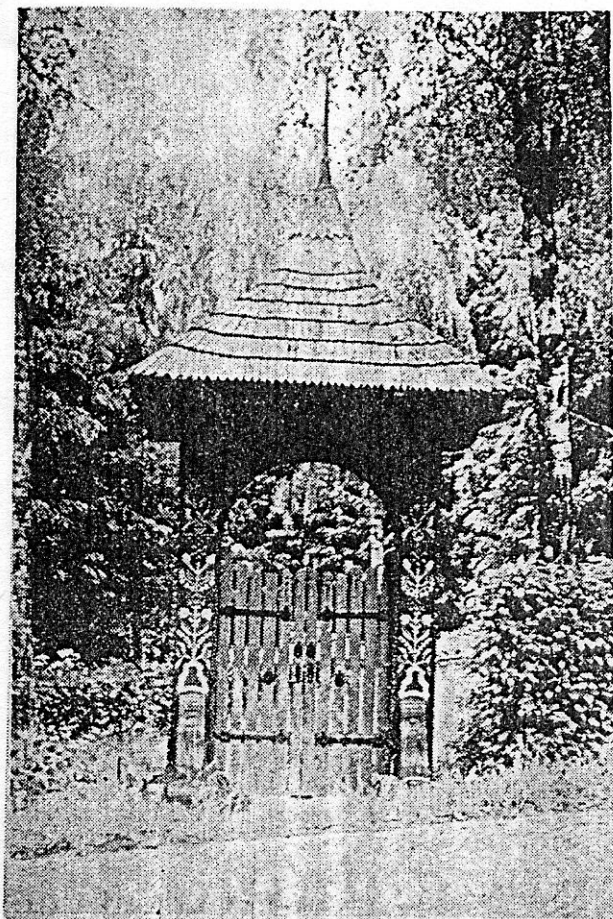
Negyedik nap

Látogatás gyógyfürdőbe, uszkálás a langyos vízben. Nem fázunk, így ismét szép a világ. Megismerkedünk egy román asszonnyal, bár nem ismertük egymás nyelvét, mégis összebarátkoztunk. Énekelt nekünk és elmondta, hogy nyáron Budapestre jön a Népstadionbeli gyülekezet kongresszusra, adott egy magyar nyelvű prospektust és szívélyes mosollyal, öleléssel búcsúztunk.

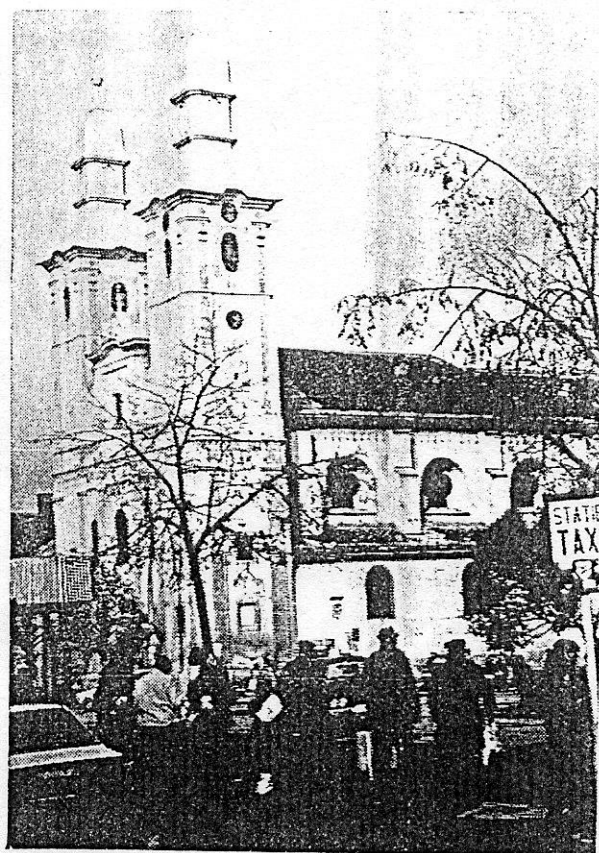
Ötödik nap (vasárnap)

Munkával ünnepeltünk. Végre igazán jó idő volt. Szétrajzoltunk a köprnyéken és rajzoltunk, festettünk. Többen egy közeli régi román templomba látogatnak, ott gyertyát gyújtanak. Mások a falu lakosai-
val ismerkednek. Boldogok vagyunk, hogy e szép vidéken lehetünk. Délután vendégek érkeznek Boldogfalváról két gyerekkel. Házi kenyeret és mellé szalonnát hoznak újhagymával, retikkel. Felséges! Bárha mindenhol ilyen szíves vendéglátók volnának az emberek.

Székelykapu

Székelyudvarhely

Hatodik nap (kirándulás)

Előállt a csukott mikrobusz, pici ablak csak elől és hátul. Rozoga karosszériáján tódult be a benzingöz. Nem baj, fő, hogy megyünk és látni fogunk. Az út zúzott kö, meg hepe-hupa. Szinte hihetetlen, hogy csak egyszer volt defektünk. Az út ahol elhaladtunk és helyek ahol megálltunk csodálatosak voltak, melyet bizonyára soha nem fogunk elfelejteni. A jelentősebb állomásokról;

Korond: a híres népművészeti remekművek óriási mennyiségben mindenfelé. Gyönyörű székelykapuk sokasága. Ajándékot veszünk az otthon maradt képzőművész körü tagoknak. Barátságos emberek mindenfelé.

Zetelaka: piciny falu, csodás régi házakkal. Meglátogatjuk Jolika édesanyját és bátyját. Elnézzük a régi vizimalmot és fűrészgépeket, a dolgos, szorgos embereket.

Farkaslaka: Tamási Aron. Meghatottan állunk a jeles erdélyi író - a feledhetetlen Abel szülőjének siremléke előtt és elgondolkodunk, hogy tényleg mivégre vagyunk a világon. Ő megtalálta rá a választ, talán mi is.

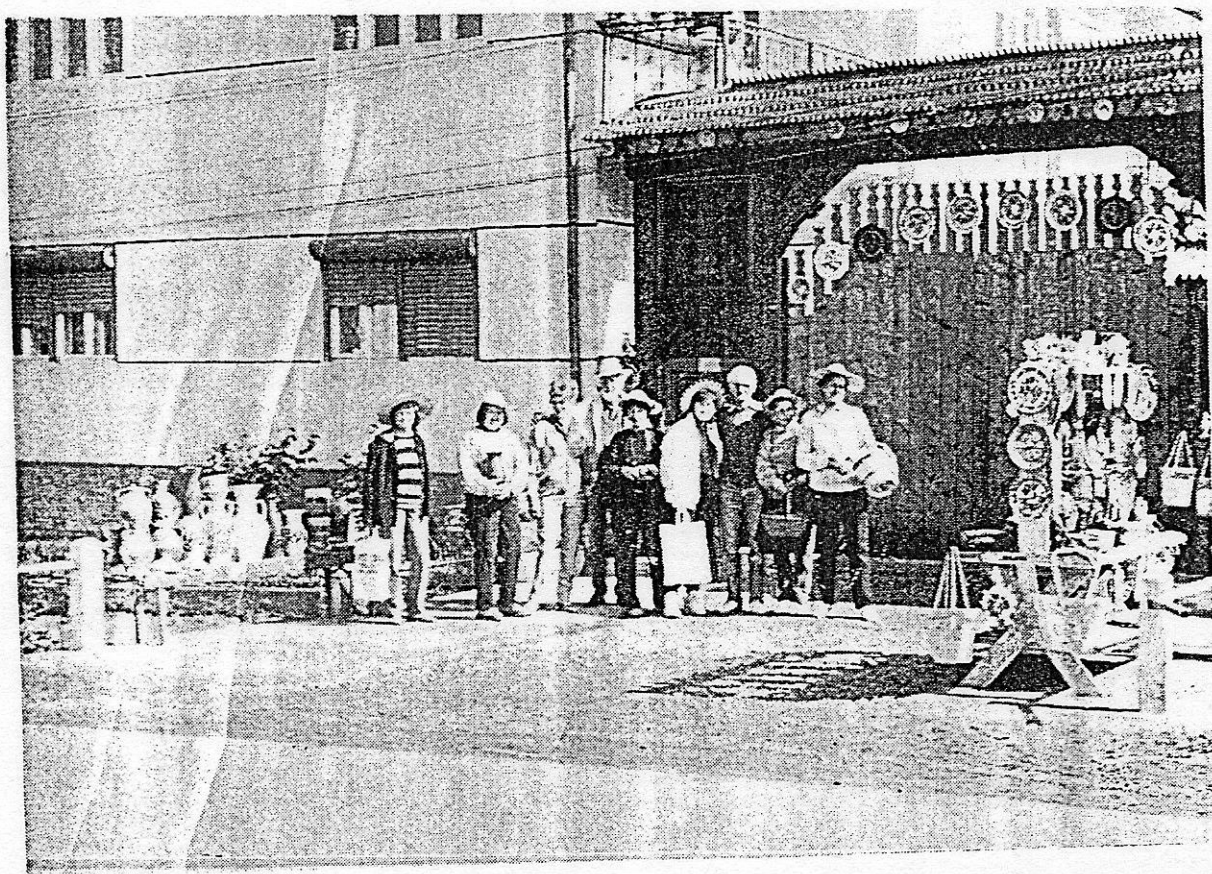
Rövid pihenő után lefelé a szerpentinén következett a Gyilkos-tó. Mindenki rajzol, gyors vázlatot készít, hiszen sokáig nem állhatunk. Alig tudunk elszakadni. Megindulunk visszafelé egy másik úton Szovátára.

és most jött a durrdefekt! A gépkocsivezető megállítja az elsőként közeledő járművet. Románok. Azonnal hoznak egy emelőt, segítenek kereket cserélni, közösen gyorsabban megy a munka. $\frac{1}{2}$ óra múlva mosolygunk, köszönjük és megyünk tovább. Elöttem ne bántsák máskor a románokat, bár a kisemberek mindig is jobban megértették egymást.

Almosan, fáradtan, de boldogan esünk az ágyba. Szép napunk volt.

Hetedik nap

Ragyogó napsütés, kánikulai meleg. Lázasan dolgozunk. Este kiállítjuk az alkotásokat. Műbirálát következik, izgatottan hallgatjuk a jószándéku intelmeket, segítőkész tanácsokat. Még a Tanár úr is készített leheltfinom pasztellrajzokat. A művészetről, az alkotásról és különösen az absztrakt művészet fejlődéséről éjjel $\frac{1}{2}$ óráig beszélgettünk, ill. hallgattuk a Tanár urat.

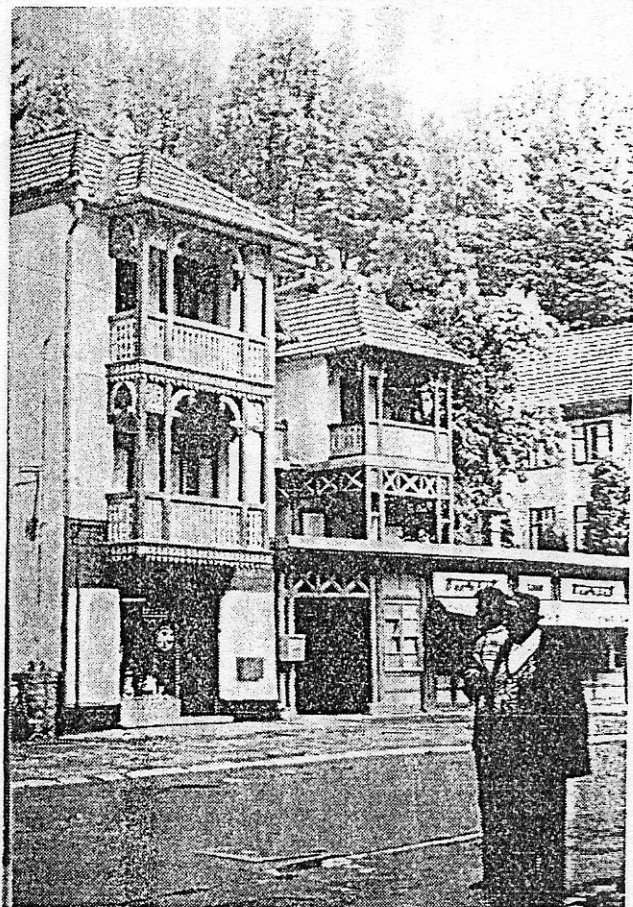

Székelyudvarhely: a legszebb város, melyet eddig láttunk. Megnéztük a barátok templomába, majd a dombon épült katolikus templomba és megcsodáltuk a szépen karbantartott értékes műemlékeket. Örültünk, mert sok a magyar felirat.

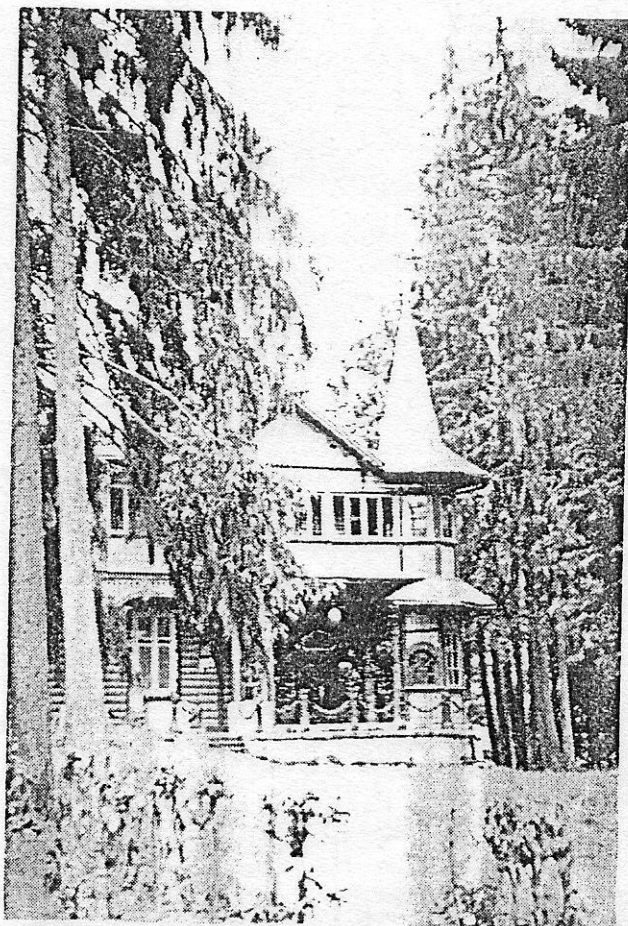
Sikaszó: megálltunk egy nyaraló előtt, melynek környezetét sok-sok faragott szobor díszítette. Kiderült, hogy az alkotójuk Jolika régi ismerőse, Dr. Csizsér Zoltán nyugalmazott sebészprofesszor. Szívesen fogadott és engedte megcsodálni műveit.

Az út emelkedik és egyre rázóssabb lesz, már észre sem vesszük, hogy agyrázkódásban szenvedünk, de a Tanár úr köve nem nyugszik, szenvedve gyönyörködik azért velünk. És megérkezünk a Gyergyói fensikra, mely olyan nagy, hogy akár három repülőtér is elférne rajta. E helyett szerencsére 15 apró falucska van a környéken egymástól kisebb-nagyobb távolságra.

Az út tovább emelkedik, hamarosan Gyergyószentmiklóson megyünk keresztül. Fenyő, fenyő, fenyő amerre csak nézünk, ez a gyergyói havasok (most hó nélkül). Orgona és labdarózsa nyílik mindenfele. Az út szélén gólyafészkek. Minden kilométer egy újabb csoda. 40-50 méteres fenyőfák és hatalmas sziklák kísérik utunkat, egyik tövében a Békás patak szalad. Majd előttünk magasodik a közel 2000 m magas vöröses Oltárkö. Nem győzünk betelni a látványával.

Szováta

Nyolcadik nap

Utolsó lehetőség az alkotásra, rajzok, képek készítésére és ajándékok vásárlására. Az idő gyönyörű, bár csak maradhatnánk még egy kicsit, hiszen annyi, de annyi a látni- és alkotnivaló. Feledhetetlen búcsú est. Csak a tányérunkról lelógó óriási pisztráng vigasztal bennünket.

Kilencedik nap

Csomagolás fájó szívvvel. Lapokat írunk, amit eddig elmulasztottunk. Jolika gomolyasajtot hoz útravalónak. Szívünk tele hálával és szép emlékekkel, mindent köszönünk. Júliusban Gömörszőlösön újra találkozunk.

Hazafelé a határon 2½ órát várunk, de éjjel 1-re Budapesten vagyunk.

Köszönjük szép élményeinket mindenkinek aki segített az utazás létrehozatalában és lebonyolításában.

A hálás résztvevők (Buna: Konstantin, Gara Gizike, Magyar Piroska, Sipos Lidia, Szabó Ibolya és Tóthné Árvai Erzsébet) nevében a naplót vezette:

Rosta Erzsi

KÖSZÖNETET MONDUNK MINDAZOKNAK, AKIK LEHETŐVÉ ÉS KELLEMESSÉ TETTEK
SZAMUNKRA A SZOVATAI TABORT!

A címlap Tóthné Árvai Erzsébet gyönyörű munkája.
Szerkesztő:Lizák Péterné

Vadregényes úton haladtunk s legalább 120 kanyart tettünk, mire a Békás-szoroshoz értünk. Hatalmas fenyők mindenfelé. Volt olyan is amelyik a szinte a sziklából nőtt ki. Felejthetetlen kilátásban volt részünk, amikor megálltunk.

Utközben sok helyen olyan szűk volt a szilák közötti hely, hogy azt hittünk nem is lehet már tovább menni. A szédítően magas sziklafalak szinte függőlegesen álltak felettünk. Egyszer elnémultunk az ámulattól, másszor felkiállítottunk a gyönyörűségtől.

A szó kevés kifejezni a szépséget, amit láttunk.

Kissné Sipos Lidia